

## RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

### ARREST

nr. 24.289 van 9 maart 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 14 november 2008 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **" A. Feitenrelaas**

*U, volgens uw verklaringen een staatsburger van de Russische Federatie en van Tsjetsjeense origine, verklaarde uw land verlaten te hebben na diverse problemen.*

*Tijdens de Georgisch-Abchazische oorlog in **1992-1993** verdween uw eerste man toen hij ging strijden met Shamil Basayev in Abchazië.*

*In **1996** huwde u traditioneel met uw tweede man, Eskiev Adam Abdurachmanovitch. Samen met zijn broers behoorde Adam tot de Tsjetsjeense strijders. In **april 2000** verloren zijn broers (H.) en (A.) het leven bij de gevechten in Sadikotar (Komsomolsk). Uw man werd zwaargewond overgebracht naar huis.*

*Omdat het nadien te gevaarlijk was om in jullie dorp Alchazurova te blijven wonen -omdat men uw man daar kende en op de hoogte was van zijn activiteiten- verhuisden jullie naar Grozny (Chernovskogo 80/20), naar de flat van uw moeder Magomadova Zugash (O.V. 6.202.376). Uw man bleef actief binnen de organisatie van de Tsjetsjeense strijders en zijn bevelhebber was Dokha Umarov. Vroeger had hij als bevelhebber ene (A.) uit Alchazurova.*

Samen met een tiental andere mannen kwam hij regelmatig samen op verschillende plaatsen in Grozny. Op **30 juli 2002** was er zo'n bijeenkomst maar blijkbaar werden ze verraden en opgepakt en meegenomen door gemaskerde mannen. Hoewel de familie van uw echtgenoot op zoek ging werd er niets meer over hem vernomen.

Na deze verdwijning kwam uw moeder bij u inwonen.

Twee weken na de verdwijning van uw man, rond **10 augustus 2002**, vielen 's nachts gemaskerde mannen die Russisch spraken, bij jullie binnen. Ze controleerden de documenten. Op dat moment stonden alle documenten nog op uw familienaam, Sembiev, en was er niet echt een probleem.

Na deze inval verhuisden u en uw moeder en kinderen wel naar de Epronovskistraat in de Katayama-wijk, waar u bleef wonen tot **1 november 2007**.

Uw dochter uit uw eerste huwelijk woonde al sinds het uitbreken van de oorlog bij haar grootmoeder langs vaderszijde in Naur.

Op **1 november 2007** was er 's nachts rond 3 uur een inval door Russische militairen bij u thuis. Ze namen toen een map met diverse documenten in beslag, o.a. uw intern paspoort en dat van uw moeder, de geboorteaktes van de kinderen en de beslissing van de rechtbank in verband met het vaderschap van uw kinderen. Ze vroegen waar uw man was en toen u zei dat zij dat wel moesten weten, werden ze brutaal. De mannen die binnengevallen waren duwden u opzij en toen uw moeder tussenbeide wou komen werd ze geslagen. Uw kinderen huilden en u maakte zich zorgen om uw zoon Turpal-Ali omwille van zijn hartproblemen. U werd meegenomen in een wagen en na ongeveer een uur rijden werd u opgesloten in een cel in een kelder. De volgende dag werd u ondervraagd over uw man en zijn broers (C.) en (H.) en vrienden en hun activiteiten. (C.) leefde al jaren ergens ondergedoken in Tsjetsjenië en (H.) had u in de herfst van 2007 een laatste keer gezien in Tsjetsjenië toen hij geld kwam brengen voor de kinderen. U werd tijdens deze ondervragingen ook geslagen en u verloor het bewustzijn. Toen u terug bijkwam zei u dat u suikerpatiënte was en er kwam een dokter die u medicijnen gaf. Die dag werd u niet meer ondervraagd over uw man en zijn vrienden. De volgende dag werd u ondervraagd op een iets vriendelijkere wijze. U werd toch nog geslagen en u ondertekende een document met onbekende inhoud. Daarna werd uw hoofd afgedekt, werd u in een wagen gezet en ergens afgezet op de weg naar Argun. Het was toen **3 november 2007** 's avonds. Het duurde enige tijd voor u een auto kon laten stoppen die u naar huis bracht. Er was echter niemand thuis en uw buurvrouw (A.) zei dat uw zoontje overleden was en door uw moeder naar Alchazurova was gebracht om daar begraven te worden door uw schoonfamilie. (A.) zei ook dat uw moeder en andere zoon in Shatoy, bij haar broer (Z.), waren. De chauffeur bracht u dan naar uw oom in Shatoy. U kwam 's nachts aan in Shatoy. U verbleef achtereenvolgens in Shatoy, Datchu-Borzoï, Uluskert en de 15de Molsofchoze.

**Eind december 2007** ging u uw dochter ophalen in Naur.

Op **1 januari 2008** vertrok u samen met uw moeder en uw minderjarige dochter en uw minderjarige zoon Magomed-Emin vanuit de 15de Molsofchoze met een minibus naar Kiev (Oekraïne). Daar brachten jullie twee dagen door op een appartement en op **5 januari 2008** werden jullie naar een vrachtwagen gebracht waar jullie verstopt werden in de laadruimte. Op **8 januari 2008** mochten jullie de vrachtwagen verlaten en bleken jullie aangekomen te zijn in België.

Diezelfde dag dienden u en uw moeder een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Om deze reis te betalen hebben jullie het appartement in de Chernokovskogo-sstraat verkocht.

U bent in het bezit van het intern Russisch paspoort van uw dochter, een kopie van de geboorteakte van uw zoon Magomed-Emin, een beslissing van de rechtbank (d.d. 2/8/2003) om Eskiev Adam Abdurachmanovitch te erkennen als spoorloos verdwenen, een verklaring van het parket van Grozny (d.d. 26/02/2003) over de rechtszaak in verband met de verdwijning van Adam Eskiev Abdurachmanovitch op 30 juli 2002 te Grozny, een kopie van enkele bladzijden uit uw intern Russisch paspoort, een kopie van de verklaring van het parket van de Zavodskywijk te Grozny (d.d. 15/07/2003) over de ontvoering van uw echtgenoot en de stopzetting van het vooronderzoek, een kopie over de erkenning van het vaderschap van uw twee zoontjes, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenoot en de tijdelijke identiteitskaart van uw moeder.

In België vernam u dat uw schoonbroer Husein enkele maanden geleden naar Europa kwam en een asielaanvraag indiende in Frankrijk omdat hij vreesde net als zijn broer te verdwijnen.

## **B. Motivering**

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een **individuele beoordeling** van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Daarom blijft het belangrijk om steeds de **reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren**.

Omwille van onderstaande vaststellingen moet echter worden besloten dat u het door uw houding niet toelaat om de waarheid met betrekking tot uw individuele situatie te achterhalen.

U verklaarde dat uw tweede man, Eskiev Adam, die actief was in de Tsjetsjeense strijd, meegenomen werd op 30 juli 2002 te Grozny, samen met andere strijders, en dat u bij een documentencontrole in augustus 2002 geen problemen kende omdat u en de kinderen uw familienaam hadden, Sembiev (CGVS 29/4/08, p. 12), en dus niet de familienaam van uw man.

Uit uw verklaringen blijkt dat u **vanaf augustus 2002 tot november 2007** in de Katayamawijk in Grozny woonde en dat u **geen problemen** kende tot de nacht van 1 november 2007 (CGVS 29/4/08, p.12).

U verklaarde dat u die nacht werd meegenomen door militairen die naar uw documenten en uw echtgenoot vroegen en dat u tijdens uw arrestatie werd ondervraagd over uw echtgenoot en zijn vrienden (CGVS 29/4/08, p.12-14).

U biedt het Commissariaat-generaal echter geen verduidelijking over het gegeven waarom u **meer dan vijf jaar geen problemen** kende.

Het feit dat u bij een vorige documentencontrole geen problemen kende omdat iedereen toen Sembiev heette en dat u nu wel problemen kende omdat de kinderen de naam hadden van uw verdwenen echtgenoot, is geen afdoende reden om te verklaren waarom u zoveel jaren geen problemen kende, gelet op het feit dat de uitkering voor uw kinderen en de erkenning van het vaderschap al geregeld werd in 2002-2003 (CGVS 29/4/08, p.12).

Aangezien uit de door u neergelegde documenten blijkt dat de autoriteiten, met name de rechtbank van de Staropromislovskiwijk en het parket van Grozny, zeker sinds 2003 op de hoogte zijn van uw band met Eskiev Adam, zijn verdwijning en het vaderschap over uw zoontjes Magomed-Emin en Turpal-Ali, en dat u voor deze twee kinderen een uitkering kreeg, is het weinig geloofwaardig dat men u pas in 2007 komt lastig vallen.

Toen uw moeder Magomadova Zugash (O.V. 6.202.376) werd gevraagd waarom jullie pas eind 2007 problemen kregen stelde zij dat "iemand" doorgegeven heeft dat uw kinderen de naam droegen van hun vader en dat u voor hen geld kreeg en dat ze het waarschijnlijk pas te weten gekomen zijn in 2007 toen ze waarschijnlijk iemand gearresteerd hebben (CGVS moeder 29/4/08, p.10).

Deze verklaring is gebaseerd op een veronderstelling en niet ondersteund met enig bewijs.

Aldus is het **weinig geloofwaardig dat de Tsjetsjeense of Russische autoriteiten, die al jaren op de hoogte waren van de relatie tussen u en uw twee zoontjes en Eskiev Adam, een verdwenen Tsjetsjeense strijder, u vijf jaar met rust laten om op 1 november 2007 plotseling binnen te vallen en u te arresteren**.

De twijfel die er heerst over uw recente problemen omwille van het feit dat u jarenlang geen problemen kende wordt nog versterkt wanneer men in overweging neemt dat u **geen begin van bewijs** neerlegde in verband met de **feiten in november 2007**.

U verklaarde dat uw zoontje Turpal-Ali overleed op 1 november 2007 en dat hij begraven werd te Alchazurova (CGVS 3/4/08, p.6). U stelde dat Turpal-Ali hartproblemen had en dat hij later tijdens uw arrestatie overleden is (CGVS 29/4/08, p.13).

Echter, over het overlijden van Turpal-Ali legde u geen enkel document of bewijs neer, hoewel men logischerwijze van u zou mogen verwachten dat u -om uw asielrelaas op enigerlei wijze zou proberen te ondersteunen het Commissariaat-generaal zou proberen overtuigen van het overlijden van uw zoontje.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat u telefonisch contact heeft met uw zus en uw schoonfamilie in Tsjetsjenië (CGVS 3/4/08, p.3).

U stelde dat u via uw schoonfamilie nog bewijzen had bemachtigd, met name een kopie van de geboorteakte van uw man, een document in verband met de erkenning van het vaderschap van uw twee zoontjes, een bewijs van het parket in verband met de verdwijning van uw man en een kopie van uw intern paspoort (CGVS 29/4/08, p.2-3).

Het is echter opmerkelijk dat uw schoonfamilie -die verantwoordelijk was voor de begrafenis van uw zoontje Turpal-Ali- geen documenten of bewijzen opstuurde in verband met het overlijden van uw zoontje, b.v. een overlijdensakte.

Men zou toch mogen verwachten dat zij niet zouden nalaten dit te doen noch dat u zou nalaten hiernaar te informeren.

Uw verklaring dat uw schoonmoeder misschien niet voor deze documenten zorgde omdat Turpal-Ali er niet meer was (CGVS 29/4/08, p.4) is geen afdoende verklaring: aangezien u in het kader van uw asielaanvraag geen enkel document neerlegde in verband met de door u gekende problemen in 2007 en dat de door u neergelegde bewijzen in verband met uw zoontje Turpal-Ali -die naar aanleiding van uw arrestatie in november 2007 overleden zou zijn- dateren van 2003, zou men toch mogen verwachten dat u gebruik zou maken van uw contacten in uw thuisland om het Commissariaat-generaal de elementen aan te reiken die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas zouden ondersteunen.

Gelet op het feit dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over het incident in november 2007 kan aldus ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het **ontbreken van originele documenten**.

U stelde dat bij deze inval diverse originele documenten in beslag werden genomen, met name de geboorteaktes van uw zonen Magomed Emin en Turpal Ali, uw intern Russisch paspoort en dat van uw moeder, de geboorteaktes van u en uw echtgenoot en documenten in verband met vaderschap van uw kinderen (CGVS 3/4/08, p.10).

U stelde tevens dat u nooit een reispaspoort heeft gehad (CGVS 3/4/08, p.10). In het kader van het ontbreken van documenten, en dus ook van reisdocumenten, moet tevens worden opgemerkt dat u het Commissariaat-generaal **weinig tot geen informatie over uw reisroute** kan geven en dat u verklaarde zonder enig reisdocument vanuit Tsjetsjenië naar België te zijn gekomen (CGVS 29/4/08, p.5).

Zo verklaarde u eerst met een wagen vanuit Tsjetsjenië naar Oekraïne gebracht te zijn maar dat u, ondanks het feit dat u in het voorbijrijden wel dorpen zag en jullie af en toe stopten, geen namen kan geven van streken, steden of dorpen die u gepasseerd bent onderweg naar Oekraïne (CGVS 3/4/08, p.7).

U verklaarde verder dat u vanuit Oekraïne rechtstreeks verstoopt in een vrachtwagen naar België werd gebracht en dat u aldus geen informatie kan geven via welke landen u gereisd zou zijn en waar u de Europese Unie bent binnengekomen (CGVS 3/4/08, p.7-8).

Omwille van bovenstaande elementen moet worden vastgesteld dat u door uw houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofdte een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, vast te stellen.

Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en

waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt.

Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet in een ander daglicht plaatsen.

Het paspoort van uw dochter, de kopie van de geboorteakte van uw zoon Magomed-Emin, de kopiën van enkel bladzijden uit uw intern Russisch paspoort en de tijdelijke identiteitskaart van uw moeder bevat louter identiteitsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Tevens mag worden opgemerkt dat de tijdelijke identiteitskaart van uw moeder geen informatie bevat over de reden waarom ze een tijdelijke identiteitskaart ging aanvragen op 4 december 2007.

Het is bovendien opmerkelijk dat uw moeder op een moment dat jullie ondergedoken leefden op verschillende plaatsen zich tot de autoriteiten in Grozny, met name de paspoortdienst in de Oktjaberskiwijk, wendde met het oog op het bekomen van een tijdelijke identiteitskaart maar dat u te bang was om hetzelfde te doen (CGVS 3/4/08, p.9; CGVS moeder 3/04/08, p.6).

Aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat deze tijdelijke identiteitskaart niet nodig was om mee naar België te reizen (CGVS 3/4/08, p.8) kan men zich ernstig vragen stellen bij de handeling van uw moeder om na het ernstige incident in november 2007 zich persoonlijk tot de autoriteiten te wenden om dit document te verwerven.

De beslissing van rechtbank van de Staropromislovskiwijk (d.d. 2/8/2003) en de kopieën van de verklaringen van het parket van Grozny (d.d. 26/02/2003 en d.d. 15/07/2003) ondersteunen uw relaas als zou iemand met de naam Eskiev Adam spoorloos verdwenen zijn op 30 juli 2002 te Grozny en als zou het onderzoek naar deze verdwijning zijn stopgezet. De kopie van het parket van de rechtbank van Grozny d.d. 19/09/2003 in verband met de erkenning van het vaderschap van uw zoontjes Magomed Emin en Turpal Ali en de kopie van de geboorteakte van uw echtgenoot zijn slechts kopiën en bovendien niet volledig leesbaar.

Bovendien bevat een geboorteakte geen gegevens die in deze beslissing worden betwist en bevat een beslissing van de rechtbank d.d. 19/09/2003 geen informatie die het Commissariaat-generaal kan overtuigen van de door u gekende problemen in november 2007.

Uw band met Eskiev Adam, die uit het geheel van bovenstaande documenten zou kunnen afgeleid worden, staat evenmin ter discussie.

Geen van deze documenten kan echter het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde problemen in november 2007, herstellen.

Er mag tevens worden opgemerkt dat u in het kader van uw asielaanvraag naast de tijdelijke identiteitskaart van uw moeder geen enkel recent document of bewijs neerlegde, laat staan enig bewijs in verband met de door u gekende recente problemen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat de geschetste situatie dient te worden genuanceerd, zoals blijkt uit de lezing van het CEDOCA rapport, en dat dit rapport het Commissariaat-generaal niet toelaat om tot de zeer algemene conclusie te komen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

Verzoekster meent dat de Commissaris-generaal wel de geloofwaardigheid betwijfelt van de feiten van 1 november 2007, maar geen twijfels heeft bij het feit dat twee schoonbroers en de echtgenoot van verzoekster bij de rebellen waren aangesloten, de schoonbroers omkwamen en haar echtgenoot vermist is.

De reden waarom verzoekster gedurende twee jaren geen last had en nu wel, is volgens haar gelegen in het feit dat verzoekster behoort tot meerdere geviseerde groepen, zoals het feit dat verzoekster een vrouw is, het feit dat zij zou terugkeren naar Tsjetsjenië en het feit dat zij banden had met rebellen, wat allemaal terug te vinden is in het voormelde CEDOCA-rapport.

Verzoekster vindt het loutere feit dat zij gedurende 5 jaren probleemloos kon blijven niet voldoende om tot de afwezigheid van enig probleem te besluiten.

Verder stelt verzoekster dat er geen reden werd gegeven voor het illegaal betreden van het huis, noch voor de detentie of de slagen.

Er blijkt nergens uit het dossier dat de daders van dergelijke feiten de redenen van hun acties zouden uiteenzetten aan hun slachtoffers. Verzoekster kon enkel vermoeden waarom haar vragen werden gesteld. Verzoekster wijst er nog op dat het aantal misdaden in haar land aanzienlijk blijft, en meent dat verwanten van gesneuvelde rebellen ook het doelwit zijn van opsporingen.

Wat betreft het contact met haar familie, stelt verzoekster dat het uitgesloten is dat zij de "zaak" telefonisch zou bespreken. De overlijdensakte zou ten andere geenszins de problemen bewijzen, nu haar zoon een natuurlijke dood stierf.

Wat betreft de tijdelijke identiteitskaart stellen verzoeksters (zie het verzoekschrift, p. 14) dat dit inderdaad een risico inhield, maar dat het in de praktijk zo is dat *"het gevaar in de praktijk soms minder groot is na een incident dan later"* en dat *"dit risico is trouwens heel moeilijk in te schatten"*.

Tot slot werpt verzoekster op dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag niet behandeld heeft in het kader van artikel 48/4, §2, b. van de wet van 15 december 1980.

2.2. Verzoekster betwist de vaststellingen in de bestreden beslissing niet. Bijgevolg blijven deze staande.

De Raad is met de Commissaris-generaal van mening dat de lange periode dat verzoekster ongemoeid werd gelaten, inderdaad afbreuk doet aan de "belangstelling" van de autoriteiten in verzoekster.

Dit wordt trouwens bevestigd door de handelingen van de autoriteiten.

Zo werd verzoeksters echtgenoot gearresteerd door gemaskerde militairen tijdens een vergadering met rebellen in 2002, waarna hij vermist werd. Op 8 augustus 2002 kwamen er militairen naar verzoeksters huis en werden haar documenten nagetrokken, verder gebeurde er niets (zie vragenlijst van 14 februari 2008, p.2). Daarop werd verzoekster jarenlang met rust gelaten. Wat betreft de tweede arrestatie wordt onthouden dat verzoekster twee nachten werd vastgehouden, medicatie kreeg en, na het ondertekenen van een document, werd vrijgelaten.

Indien naar de beweringen van verzoekster, zij werkelijk door de autoriteiten werd gevisieerd, kan hetgeen voorafgaat, daartoe niet bijdragen.

Uit haar verklaringen blijkt dat zij één jaar na het verdwijnen van haar man documenten begon te verzamelen in verband met deze verdwijning teneinde een uitkering te kunnen aanvragen. Hieruit blijkt dat de autoriteiten wel degelijk reeds lange tijd op de hoogte waren van de familieband.

Dit alles in acht genomen ondergraaft de beweringen omtrent haar vervolging.

Hierbij voegt zich de vaststelling dat tweede verzoekster een tijdelijk identiteitsbewijs aanvraag na de tweede arrestatie, wat de beweemde vrees ook niet ten goede komt. De verklaring van verzoeksters dat een risico daaromtrent moeilijk in te schatten is, verandert voorgaande vaststelling niet.

Terloops wordt nog opgemerkt dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst, vraag 11) en bij het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (zie gehoor van 3 april 2008, p. 4), een verschillende geboortedatum opgaf voor haar overleden man.

Wat betreft het ontbreken van enig bewijs aangaande de feiten, zijnde onder meer het overlijdensbewijs van haar zoon waar het Commissariaat-generaal expliciet op doelde, stelt verzoekster dat het uitgesloten is dat zij de “zaak” telefonisch zou bespreken.

Dergelijke uitleg gaat niet aangezien verzoekster in haar verzoekschrift (zie p. 12) stelt dat haar zoon een **natuurlijke** dood is gestorven zodat er geen reden is om daaromtrent in een telefoongesprek terughoudendheid aan de dag te leggen.

Vastgesteld wordt dat verzoekster te kort schiet in de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust, zeker in het licht van de vaststelling dat andere documenten door haar wél werden bekomen.

Ook haar verklaringen dat bepaalde documenten waaronder het binnenlands paspoort, werden afgenomen, worden door de Raad niet voor waar aanvaard.

Inderdaad wordt niet aangenomen, zelfs indien verzoekster verplicht zou worden als ‘infiltrant’ te werken (zie verhoorblad 4 februari 2008, p. 13), dat het afnemen van dergelijke documenten -nodig ter identificatie van het individu ten overstaan van de autoriteiten-, de zaak van diezelfde autoriteiten zou dienen.

Het ontbreken van identiteitsdocumenten, zonder dat er een aanvaardbare uitleg voor gegeven wordt, betekent een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid.

De onwetendheid van verzoekster over de reisroute draagt ook bij tot haar ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de documenten, deze overwegingen in de bestreden beslissing worden niet betwist; de Raad herneemt deze.

Tot slot moet er op gewezen worden dat verzoeksters problemen -indien deze al als geloofwaardig zouden worden aangenomen, quod non- niet op zich kunnen leiden tot internationale bescherming; inderdaad blijft verzoekster in gebreke aan te tonen dat zij zich nergens anders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen.

De advocaat van verzoekster voegde bij het verzoekschrift verschillende fotokopieën van artikels: “Derrière les façades... la Tschétchénie, dans quel état?”, “Retour à Grozny”, “Conséquences démographiques des deux conflits russo-tchéchéniens” en “La balle à retardement”.

Het is niet aan de Raad om deze artikels te gaan uitpluizen.

De bij het verzoekschrift gevoegde fotokopie van een brief van 11 augustus 2008 van F. Febo, doctor in de psychologie, waarin deze de aanvraag van verzoekster om een individueel logement in België steunt, heeft geen invloed op het onderzoek van de vluchtelingenstatus; de fotokopie van een “Certificat d’hébergement” evenmin.

De bij het verzoekschrift gevoegde uitdraai van een fax houdende twee bladzijden van een paspoort, niet gesteld in de proceduretaal en niet vertaald, wordt overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in aanmerking genomen.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeksters opmerking aangaande de gebrekkige motivering van de Commissaris-generaal gaat niet op.

Dat op grond van de dezelfde motivering tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd besloten, is afdoende gezien het relaas van verzoekster ongeloofwaardig werd bevonden.

Verzoeksters algemene verwijzingen naar bepaalde groepen die problemen kennen in Tsjetsjenië is onvoldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoekster dient haar situatie in concreto aannemelijk te maken.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Dit wordt bevestigd door de informatie in het administratief dossier.

4. Gezien het feit dat de asielaanvraag van tweede verzoekende partij volgens de bestreden beslissing steunt op deze van eerste verzoekende partij, en zij samen in één en hetzelfde verzoekschrift hun middelen ontwikkelen, dient ten aanzien van tweede verzoekende partij hetzelfde besluit te worden getrokken als voor eerste verzoekende partij.

Ook van haar dient de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 maart 2009 door:

|                |                                                    |
|----------------|----------------------------------------------------|
| dhr. M. BONTE, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
|----------------|----------------------------------------------------|

|                      |                      |
|----------------------|----------------------|
| dhr. J. MAESSCHALCK, | toegevoegd griffier. |
|----------------------|----------------------|

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**J. MAESSCHALCK**

**M. BONTE**